

ser af Fjordarealerne), dels at finde den rette Ordning af Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord.

Til Orientering i Spørgsmaalet har Ministeriet i Motiverne til Forslaget forelagt Rigsdagen en Redegørelse fra Vandbygningsvæsenet med Anvisning paa 5 Løsninger (Forslag 1 med 2 Konstruktioner), der i hvert Fald indtil videre maa staa som udtømmende. Ganske vist har der i Udvalget været berørt en Plan om en Deling af Fjorden ved en Dæmning og med to Udløb, et mod Nord og et mod Syd, men efter en Udtalelse af Vandbygningsdirektøren bortfaldt dette Projekt.

De 5 Forslag giver nu direkte Anvisning paa flere principielt forskellige endelige Løsninger, men samtidig tillige indirekte paa de Foranstaltninger, der bør foretages indtil videre. Og det simplificerer derfor Undersøgelsen betydeligt at dele Projekterne efter dette Hensyn, der efter Mindretallets Mening er afgørende for Sagens videre Forløb.

En saadan Deling fører til at sondre mellem de Projekter, der umiddelbart tilsigter at retablere Værkerne (1 a. og b. samt 4.), og Resten (2., 3. og 5.), der alle forudsætter en Lukning af Hvide Sande Kanalen, midlertidigt eller endeligt.

Baade Udvalgsbehandlingen — og derunder særlig de sagkyndiges Udtalelser — og Behandlingen i Salen har ført Mindretallet til en Bekræftelse af det Standpunkt, som allerede for 2 Aar siden blev gjort gældende af de Medlemmer af Udvalget, der havde Sæde i det da siddende Udvalg, at et Forsøg paa at indsnævre og sikre Kanalen ved et enkelt Par Indbygninger er om ikke haabløst, saa dog ganske utilfredsstillende. Erfaringen har allerede godtgjort Rigtigheden af deres Paastand: at disse Værker vilde styrte sammen. Det samme vil finde Sted, hvis man skrider til at genopføre dem. Vandbygningsdirektøren har i Udvalget foretaget en Beregning, hvorefter man vilde være paa den sikre Side med et Be-

løb af 3 Mill. Kr. til vedvarende Reparationer. Heraf vil endvidere følge, at Arealerne omkring Fjorden, indtil Værkerne er kommet til Ro, vil være udsatte for Oversvømmelser og Lovgivningsmagten for Bekostninger ved stadige Retableringer, der er ganske uoverskuelige, og Erstatningskrav i Sammenhæng dermed. Den hele Ordning betyder, at Sagens endelige Løsning skydes ud i et langt Aaremaal og faar Karakter af et stadig fortsat Eksperiment. For Projekt Nr. 4 kommer dertil Digeanlæg, som Befolkningen modsætter sig, og hvis Bekostelighed sikkert ikke angives ved de foreslaade 600,000 Kr., og en Kystsikring, der i første Anlæg anslaaes til 700,000 Kr.

Hverken den endelige Løsning eller den foreløbige Fremgangsmaade bør da efter Mindretallets Opfattelse gaa ud paa at retablere Værkerne.

Tilbage staar de af Vandbygningsvæsenet fremsatte Projekter under Nr. 2., 3. og 5., der hver for sig angiver en Løsning af Sagen, men er fælles i den øjeblikkelige Fremgangsmaade: 1) en Lukning af Hvide Sande, uden at det i Øjeblikket kan angives, om denne Lukning bliver midlertidig eller ej — hvorfor Mindretallet stiller Ændringsforslag under Nr. 2 —, og 2) en Aabning af et Udløb mod Syd, hvor man ikke har den aabne Fjord bagved Udløbet.

Mod alle 3 Løsninger har der været rettet og kan der rettes Indvendinger, færrest og svagest dog mod Projekt 2, overfor hvilket Ingeniør Munch-Petersen har rettet nogle mindre Indvendinger om Vanskeligheden ved at opføre dem. Mere betydende er det, at Gennemførelsen synes ret bekostelig. Tillige synes Fjordens Karakter som Saltvandsfjord at ville forringes, saa at dens Saltholdighed vil nærme sig til den samme, som da Udløbet var ved Nymindegab. Paa den anden Side synes dette Projekt at kunne udføres, saa at Værkerne bliver holdbare, og at kunne indrettes saaledes, at Værkerne uden større Arbejder kan forandres til et Sluseanlæg, hvis Erfaringen skulde gøre det ønskeligt.